

at jeg tør betegne den ærede Ordførers Paa- stand, at det engelske Parlamentsmedlem, der var bleven Minister, og derefter ved Valgene til Parlamentet var falden igjennem, meget godt kunde veeblive at være Kronens Raad- giver, som ikke rigtig. At det kunde gaae for en kortere Tid, indrømmer jeg; men der er den Ulempe forbunden dermed, at Ministeren da ikke kan indbringe noget Forslag i Parla- mentet, ikke engang sit eget Budget, thi Kro- nen har ikke noget Initiativ i England. Et hvert Forslag skal indbringes af et Medlem, og Tølgem vilde altsaa være, at Ministeren enten maatte faae en af sine Collegaer til at forelægge sine Forslag, eller have en Under- statssecretair i Parlamentet, som kunde gjøre det. Men dette maatte dog være en stor Ubegærlighed for en Minister: ikke at kunne forhandle om sine egne Forslag med den lov- givende Forsamling. Den ærede Ordfører anbefalede os at følge England i den Hen- seende, at vi fulgte vore Præcedentser. Jeg veed ikke, hvad det er for Præcedentser, han sigter til. Det har ikke før her været påaastaet eller vedtaget, at Ministre ikke kunde væl- ges til Udvalg, og i det andet Thing er Sligt hændet hvert Dieblis. Fornylig er der blevet stemt paa en Minister ved Valget af Forsamlin- gens Secretairer, og Stemmesedlerne, hvorpaa dette Navn stod, ere bleve talte med, ligesom alle de andre, det er ikke faldet Noget der ind, at dette ikke kunde lade sig gjøre. Den ærede Ordfører refererede dernæst mine Ytringer saa- ledes, som om jeg havde sagt, at det næste Skridt for at udelukke Ministre fra Udvalg var at udelukke dem fra Forsamlingen. Det har jeg ikke sagt og det vilde heller ikke være et Skridt, men et Spring. Nei, det næste Skridt vilde være at berøve dem deres Stemme i Thinget, og saa seer jeg rigtignok ikke, hvad de skulde bestille her; jeg troer, at man da saagodtsom vilde have viist dem Døren. Den ærede Ordfører har dernæst sagt, og derved har han, forekommer det mig, langt mere for- svaret min Anskuelse end sin egen, at i Lands- thinget har Kronen ingen Ret til at stemme, men at der er Ministerens Stemme fri. Men naar det er Tilfældet, hvorfor skulde den da ikke ogsaa være fri i et Udvalg? Det forstaaer

jeg ikke. Antager man, at Ministeren kan stemme frit her — hvad jeg ikke troer, at han kan, fordi han maa tage Hensyn til Regje- ringen, til sine Collegaers Mening — hvorfor i al Verden da ikke ligesaagodt i Udvalget? Den ærede Ordfører har givet os Anviisning paa Forretningsordenens § 44, naar man vilde have en Minister valgt til et Udvalg. Jeg har fra først indrømmet, at hele dette Spørgsmaal ikke har nogen praktisk Betydning; det vil faare sjelden blive Tilfældet, at der bliver Tale om Ministres Valg; men den Bei- han paaviser, er dog aldeles upraktisk; thi hvad indeholder § 44? Den giver Minoriteten i Thinget Majoritetens Ret, Ret til at modsætte sig Majoritetens Duffer. Den ærede Ordfører anførte som Exempel paa, hvor let det var at følge § 44, at den høitærede Viceformand i dette Dieblis var fungerende Formand, uagtet han er Medlem af Udvalget. Det kan nu være saa, men det beviser Intet med Hensyn til Udvalgsvalg, hvor Forsamlingen kan staae i to næsten ligestore Halvdele ligeoverfor hinanden. Desuden kan man anføre aldeles modsatte Exempler paa Brugem af § 44. Den ærede Ordfører kan vel ikke have glemt, at i næst- forrige Session forhindrede et Mindretal en lille Lov — jeg troer endogsaa, at der var to — fra at komme til Forhandling, hvorved Rigsdagssessionen maatte forlænges i flere Dage, og i forrige Session forhindrede et Mindretal en lille Lov fra at blive fremmet, hvis Over- gang til 3die Behandling en stor Majoritet ønskede. Denne Paragraph er u hensigts- mæssig at anvende, uden naar Alle ere saagodts- som enige, og det kan man ikke forudsætte, hvor der er Spørgsmaal om at vælge en Minister ind i et Udvalg, der vil som sagt altd være to Partier ligeoverfor hinanden og Ministeren maatte dog høre enten til det ene eller til det andet. Naar den ærede Ordfører endelig har villet styrke Udvalgets Forslag ved at henvise til § 37, og sagde, at dersom man ikke vedtog det, vilde Ministres Navne ofte blive brugte til at omgaae denne Paragraph, der bestemmer, at en Stemmeseddel skal inde- holde netop saamange Navne, som der skal være Medlemmer i det Udvalg, hvortil der stemmes, indeholder den færre er den ughlbig, fordi den